

DOUWE VISSER VAN IT DOARP GROU:

“Het zou niet goed zijn om niet te willen winnen”

“Als je van de veertien skûtsjes tweede wordt, dan zijn er natuurlijk twaalf die heel graag jou plek willen. En toch is het balen, want je begin aan zoiets en dan probeer je er het beste uit te halen. Als dat dan niet lukt is er een stukje teleurstelling. Het zou ook niet goed zijn om niet te willen winnen.”

Toch is Douwe Visser van Grou minder gebrand op die eerste plek dan andere jaren. “Nee, je moet gewoon goed zeilen en dan wordt wel duidelijk wat je plek is. Misschien zijn we er het afgelopen jaar wel teveel mee bezig geweest, en dat helpt je ook niet. Als het je enige visie is om de beste te zijn, dat geeft een verkeerde druk. Zelf goed zeilen en vanuit daar kijken, zo moet het zijn.”

Hij heeft zijn leven lang nog geen enkele keer het skûtsjesilen gemist. Op een enkele uitschieter na eindigt hij als schipper nagenoeg altijd in de top drie van het eindklassement. In grote lijnen zeilt hij sinds 2009 met dezelfde ploeg. Waaronder twee zonen, een schoonzoon, zijn schoonvader, een zwager, aangevuld met bemanning uit Grou. Het skûtsjesilen is een familiegebeuren, het is

vakantie, en tegelijk zijn het de twee meest intensieve weken van het jaar voor de man die in het dagelijks leven met zijn vrouw Aleida drie zeeschepen in de vaart houdt bij zijn bedrijf Visser Shipping in Sneek.

“Die twee weken skûtsjesilen, dat is onze vakantie inderdaad. Maar het is wel een echte doevakantie met een druk dagprogramma. 's Morgens willen we als ploeg het water verkennen, er is een voorbespreking met alle schippers, de wedstrijd zelf, even nazitten met een borrel, 's avonds naar de prijsuitdeling, de media-aandacht en tussendoor nog het varen van plek naar plek. En dat elf keer achter elkaar met tussendoor eens een vrije zondag. Dat is intensief, maar ook een heel feest.”

Waarom het water verkennen, dat water verandert toch niet?

“Het water verandert niet, maar de omstandigheden zijn elke keer compleet anders. Dan moet je denken aan windsterkte en windrichting. Op Grou zeilen met windkracht 1 uit het oosten, ik noem maar een dwarsstraat, of met windkracht 6 uit zuidwesten, dat zijn twee compleet verschillende wedstrijden. Op iedere

windsterkte moet je het skûtsje weer anders trimmen. Daarnaast verandert er nog wel eens wat aan de omgeving, zijn er bijvoorbeeld bomen weggehaald, dan komt de wind anders over. Daarom proberen wij op de wedstrijddag altijd even een uurtje te zeilen van te voren. Maar goed, 's middags is de wind wel weer eens gedraaid. Uiteindelijk moet je uit elke situatie en uit elke wedstrijd het maximale proberen te halen.”

Aleida volgt de wedstrijd nauwkeurig via de verschillende media. Vanaf het volgschip, met haar boekje en verrekijker in de hand. “Ik heb nog nooit een wedstrijd gemist. Heel soms mag ik wel eens mee in de wedstrijd en dat vind ik fantastisch. We zitten ook wel eens samen als schippersvrouwen, dan zijn we heel fanatiek aan het supporteren. Dan wordt er ook niet gekletst, maar zijn we echt continu de wedstrijd aan het volgen. Ik kan me niet voorstellen dat je dat als schippersvrouw niet doet.”

Douwe: “Als de schippersvrouw er niet achter staat kun je wel ophouden. Dat geldt trouwens ook voor het dorp dat je vertegenwoordigt. Grou is een dorp waar het skûtsjesilen geweldig leeft.

Heel veel mensen uit het dorp zijn er bij betrokken, het draagvlak van het Grouster skûtsje is dan ook enorm groot. Vrijwilligers, donateurs, bestuur, sponsors. Zonder hen houdt je het skûtsje niet in de vaart.”

Al gaat het uiteindelijk om het zeilen, het skûtsjesilen en alles er omheen is iets heel speciaals. Douwe: “Het is het middelpunt van Fryslân in de zomer, samen met de PC in Franeker. In die twee weken kom je overal, word je overal aangesproken en ben je er van 's morgens vroeg tot 's avonds laat druk mee. Het gaat voorbij als in een roes. Maar als het dan voorbij is, dat is dan ook wel weer heerlijk. Dan stap ik op ons vrachtschip naar Sint Petersburg en daar kent niemand me. Nou ja, op drie man na misschien. Over tot de orde van de dag, niets mis mee.”